

ert over het bijwonen
utaten.
ort besluit de Synode;
n Deputaten voor de
oen van conferenties
ten;
eputaten voor de Zen-
nik van uitnodigingen
renties en dergelijke
len, met inachtneming
deser zake van de

eputaten voor de Zen-
voortaan bij voorko-
belangen der Zending
epaalde regeringsper-

(Wordt vervolgd).

uws.

Kerken.

G. Ploos van Amstel,
s. Grevelduin-Capelle,
oist, te Loenen-Vreeland.
kema, te Dragstedencom-
d), J. D. Boerkoel, cand.
s. R. Haisma, te Gaast-
de, te Zutphen. — Heeg,
rivede. — Varreveld.
Veder, te Bunschoten.
te Hallum. — Assen,
Wapenveld, H. v. d.

d Rijn, N. G. Kersies,
t. D. B. Hagenbeek, te
J. J. Tiemersma, te

dering der Classis Am-
st. is met goeden uit-
der heer C. J. Sikkel,

er studie verzoekt de
p op hem uit te bren-
Zondags de Kerken

vormde Kerk.

N. Klaassen, ind. pred.
arjols, H. E. Beernink,
h. L. W. van Ravesteijn,
m. F. H. van Oosten, te
J. J. van de Grint, te
Woudstra, te Utrecht.
ar, te Bellen. — Nieuwe
t. — Haskerhorne, C.
Parochie.

J. P. de Graaf, te
D. v. d. Veen, te Jisp.
c. B. B. de Bruchem, te
S. R. Hermans, te
Polbroek en Vlist, J.

daart
OTTERDAM

uitvoering
land
stonaars en Pors

ARUS"

DE WILDE, 's Graven-
te Amsterdam; WILHE-
nhage; S. BAKKER.

Dr. J. A. DE WILDE,

IRS Bax, Rotterdam.
L. KOK, Rotterdam.

BANKVEREENIGING
NDBOUWBANK

ng bij de N.V. "PHARUS"
te huurprijzen ten
an Uw kinderen.
steeds huurder van Uw
"U" in staat stelt

genieten hooge provisio-
n bij de Directie.

BANK.

en Schoolbouw,

oligatiën.

legging,

pothecair verband aan
d, ent. De Obligaties

rsdaling.

ctie der Bank,
HT.

sturen!!

f!

orte turf.

gt conditie bij de

DE GROOT

TELEF. 181.

en Scholen.

De Heraut

door de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Zondag 19 September 1920. N°. 2226.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden.
Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud
van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en
Advertentieën aan de ADMINISTRATIE. Bureau: N.Z. Voorburgwal 58—80, te Amsterdam.
Insendingen, die later dan Donderdag 's namiddags te 12 uur worden ont-
vangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Abonnementen: franco aan huis, per drie maanden /1.80 bij vooruitbetaling
voor het Buitenland en Ned.-Indië per jaar /7.20 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke
nummers /—.15.
Advertentieën: van 1 tot 5 regels /1.35, met inbegrip van bewijsnummer, voor
elken regel meer /-.25. Aanvragen en vermelding van leidegaven /-.12 per regel.

„Daartoe eischen zij geen rekening.”

Daartoe eischen zij geen
rekening van de mannen, wien zij
dat geld in hunne handen gaven,
om aan degenen, die het werk
deden, te geven, want zij handel-
den trouwelijk.

2 Kon. XII: 15

Bij oppervlakkige lezing van wat ons
over de bezorgers der geldelijke aangele-
genheden in den tempel gemeld wordt, zou
men licht in de onderstelling vervallen,
dat 't geen gemeld wordt, vanzelf sprak.
Toch kan en mag dit niet ondersteld wor-
pen. Indien het natuurlijk geweest was en
van zelf had gesproken, zou 't niet als een
afzonderlijk, belangrijk feit vermeld zijn
geworden. Wat van zelf spreekt, vermeldt
men niet. Zonder quaestie mag en moet
daarom ondersteld, dat het zonder con-
trôle toegaan van de heilige uitdeeling,
wel ter dege als iets opmerkenwaardig, als
iets in 't oog springends moest worden op-
gevat, en dat het daarom en daarom alleen,
en dan met zekeren ophof, wordt vermeld.
Ook in Israël was men in geldelijke aange-
legenheid allerminst aan slordigheid ge-
woon. Al wat de groote gemeente betrof,
en met name de groote gemeente in haar
heiligheid raakte, werd met de grootste en
stiptste nauwkeurigheid uitgemeten en
nageplozen. En juist wijl dat de door-
gaande gewoonte was, daarom en daarom
alleen wekte het zeer oprechtelijke belang-
stelling, dat de gelden voor de heilige re-
kening niet afzonderlijk werden nageplo-
zen, maar ter behandeling en ter ver-
antwoording aan de gewone rekenaars wer-
den overgelaten. Zoo toch alleen springt het
in 't oog, dat we hier met een uitzonde-
ring te doen hebben. Zoo alleen kwam
het op verheffende wijze uit, dat hier op
een zeer bijzondere heilige behandeling der
aangelegenheden roem kon worden gedra-
gen. Op zich zelf was er geen overwegend be-
zwaar geweest om ook de tempelrekening op
de gewone manier te vereffenen, doch 't
hoefde niet en mocht niet. Napluiszende
en narekening van de gedane uitgaven onder-
stelde althans de mogelijkheid, dat er zich
oneerlijkheid in kon mengen, en het juist
mocht hier niet ondersteld. Het moest van
zelf spreken, en door een ieder erkend
worden, dat van bedrog hier geen sprake
kon zijn.

Op vertrouwen afgaan in stee van na
te rekenen, is op zichzelf niet volstrekt
ongewoon. In zeer kleinen kring, met
name in de huiselijke saamleving, is er een
alles beheerschend onderling vertrouwen,
dat voor alle napluiszende in de plaats treedt.
De gewone huishouding, waarin geen
sprake van andere uitgaven is, dan van
die voor rekening van man en vrouw en
de oudere kinderen komen, gaat in den
regel op goed geloof, zoo dat er aan
geen narekening en napluiszende bij wordt
gedacht. Juist daarvan echter was hier
geen oogenblik sprake. De tempeldienst
streekte zich wijd en ver uit, tal en tal
van personen waren hierin betrokken. Som-
men van aanbelang werden er aan besteed.
En van allen kant was er aanleiding, om in
het behoor der gelden in te grijpen. Doch
juist omdat de verleiding tot het plegen
van bedrog zoo voor de hand lag en zich
op zoo uitgebreide schaal voerde, wordt
het als een eere voor Israël en als een
eere speciaal voor den tempeldienst hier
vermeld, dat er van narekening en ver-
antwoording geen sprake was, en dat 't
al op goed vertrouwen en op onderlinge
waardering afging. Misbruik en bedrie-
gerij hadden zeer goed kunnen insluipen,
doch men dachtte hiervan niets. Wel verre
van daar was men er veelzeker van,
dat de betrokkenen in dit heilig geding op
de meest zuivere en eerlijke wijze te werk
gingen, en dat deswege alle narekening
en alle verantwoording ten eenenmale
overbodig was. Op goed vertrouwen ging
't alles af, en dat goed vertrouwen werkte
zoo algemeen en zoo van alle zijden, dat
er voor geen vermoeden van oneerlijken
zif plaats overbleef, en 't alles vanzelf
in volstrekte zuiverheid en eerlijkheid toe-
ging.

Dit nu moest niet toen alleen zoo ge-
weest zijn, maar moest met name in
zake de religie steeds den toestand be-
heerscht hebben. Vaak nu loopt 't nog
altoozoo naar wensch. Met name in kleine
gemeenten, waar de bedragen gering en
het doozicht in den gang van zaken vol-
komen helder is. De moeilijkheid rijst
dan ook eerst in grotere gemeenten,
waar de bedragen klimmen, tal van per-

sonen in de geldelijke bestuursaangele-
genheden betrokken zijn en juist hierdoor de
sekerheid te loor gaat, of de te betalen be-
dragen ook zonder nadere contrôle geheel
passen op hetgeen bepaald was. Toe
te juichen is die toestand uiteraard niet.
Het moest alles op onderling goed ver-
trouwen kunnen afgaan, en alle nader
onderzoek moest overbodig zijn. Zoo
echter is de toestand, die ons van allen
kant geboden wordt, niet. Men voelt
dit zelf en is daarom steeds meer op
preciese narekening bedacht. Men moge
dit nu bejammern of goedkeuren, in
elk geval blijkt er uit, dat tot zelfs in de
heilige aangelegenheden bedenkelijke ver-
schijnselen zijn ingedrongen, en dat men,
ter verkrijging van zekerheid, behoefte
heeft, om tot in de keurigste precisiteit
elke rekening en elk geldelijk verband ook
op schoolgebied en op kerkelijk ge-
bied na te gaan. Juist hieraan was
men in Israël ontkomen. De indruk
van het heilige op wie er in te handelen
hadden, was destijds althans zoo overwel-
digend, dat men alle narekening of napluis-
zing volstrekt overbodig achtte, en eeniglijk
op 't goed vertrouwen afging.

Natuurlijk stond dit hooger. Er bleek
uit, dat men in elkanders eerlijkheid een
onwankelbaar vertrouwen stelde, en dus
ook, dat de behandeling van gelden in he-
ilige aangelegenheden zelfs de verlokking
niet kende om er zondig profijt van te
trekken. Dit vond zijn oorzaak in het
streng verband dat geheel den tempeldienst
omslot. Het heilige droeg voor een ieder
een zoo heilig karakter, dat de gedachte
zelfs om op zondig profijt te azen, er niet
in opkwam. Voor ons pleit 't dan ook
niet, zoo de gang van zaken ons niet toe-
staat op zoo onnagenoegden rekening af te
gaan. Er blijkt toch uit, dat zelfs in de
teedere, heilige aangelegenheden in onze
breeder kringen niet zelden aanranding van
't heilige op 't spoor wordt gekomen, en
dat steeds accurate narekening en na-
pluiszende onmisbaar is, om zich van den
juisten stand der geldelijke aangelegenheden
ook op kerkelijk gebied te vergewissen. Bij
ons kan en mag dit niet anders. Niet
omdat we elkander wantrouwen, doch veel-
eer omdat we aan onze eigen bevinding
't telkens bespeuren, hoe de verleiding, om
van het rechte spoor af te wijken, keer op
keer zich ook aan ons aanbiedt. Nareke-
ning is daarom de van zelf aangewezen
weg, en een contrôle, waaraan we ons niet
onttrekken kunnen. Toch zij hierbij steeds
bedacht, dat alle narekening van 't geld
van het heilige steeds 't pijnlijk bewijs
is, hoe de zuivere verantwoording op heilig
gebied zoek is geraakt. De narekening
kan thans niet uitblijven, maar eere brengt
ze ons niet.

Dr. A. K.

Kootwijken Scholen

In hartelijken dank ontvangen van den heer
A. van Dries te Loosduinen, letter L.D. /1.
Dringend verzoek ik aan onze scholen te
willen gedenken.

Dr. J. H. HOUTZAGERS, Voorzitter,
Arnhem, Velperweg 83.

Voor Kinderen.

IN VREEMDE HAVEN.

XIV.

EEN VERVOLG.

De betekening van onzen Hendrik bleek juist.
De stuurman kon om vele redenen niet na-
laten den kapitein in kennis te stellen met het
gehoor van den kok aangegaande Crul met ver-
noemen. De kapitein luisterde zeer oplettend,
maar de mededeelingen schenen hem niet te
bevalen. Althans zijn gezicht betrof, en toen
de stuurman had uitverteld, wat spoedig het
geval was, zei de schipper knorrig:
'Dat is een vreemd geval stuurman, al valt
er niet aan te twijfelen dat het zoo is. Ik wou
dat kapitein Klaver zijn vriend Hendrik nooit
hier had gebracht, waar hij glad overbodig is.
Hoe het komt weet ik niet, maar het wil met
dien jongen niet vlieten. Ik heb eigenlijk met
hem te doen.''
'Ik ook', zei de stuurman, die het zeker met
de waarheid niet zoo nauw nam.

Daarbij bleef het voorloopig. De zaak was,
dat zowel de kapitein als de stuurman zich in
een lastig geval bevond. De eerste toch had
geheel verzuimd op Hendrik Crul te letten en
hem links te laten liggen; de laatste had den
jongen het leven moeilijk gemaakt. Alleebei be-
grepen, hoe er groote kans bestond dat, waren
zij eenmaal in de West, Hendrik zijn oom zou
gaan opzoeken, en dezen alles vertellen van de
behandeling aan boord. Dat kon natuurlijk voor
beiden kwade gevolgen hebben. Maar de een
wou dit voor den ander niet uitspreken, en ieder
overleefte bij zich zelf hoe hij zou handelen om
er zonder kletscheuren af te komen.

Toen Hendrik den volgende morgen in de
kajuit kwam, om die de gewone beurt te geven,
was de kapitein daar reeds. Tegen zijn gewoonte
begon hij over alles en allerlei met den jongen
een gesprek, dat schijnbaar toevallig kwam op
het gaan naar Amerika. Velen doen dat tegen-
woordig, zei de kapitein. Eenigen gaan op goed
geluk, anderen weer hebben in Amerika vrienden
of familie. Dat laatste, zei hij met nadruk, is
wel het aangenaamst. Vooral wij Nederlanders
weten dat, daar de West gedeeltelijk ons bezit
is en het verkeer tusschen moederland en kolonie
vrij druk.

Dat was, om zoo te zeggen, al te duidelijk,
en onze Hendrik begreep dan ook spoedig, hoe
de hark in den steel zat. Doch wilschijns wachte
hij zich wel iets te laten merken, en bepaalde
zich tot het gewone »ja kapitein», »neen kapitein».
Toen zijn taak volbracht was ging hij
heen, vriendelijker door den kapitein gegroet
dan vaak te voren. Veel wijzer was de schipper
nog niet geworden.

Evenmin richtte de stuurman veel nit, toen
hij zijn kans waarnam. Hij begon ook een
praatje met Hendrik, terwijl deze iets voor hem
verrichtte, maar hij ging meer rechtstreeks op
zijn doel af.

'Vriend', zei hij ongewoon vriendelijk, »ik
bemerkt, dat ik nu al dien tijd heb vergeten je
iets te vragen: Waar wil je in de West eigen-
lijk heen? Aan welk adres moeten we je af-
leveren? Wat is je plan?'

Ook nu begon de jongen iets te begrijpen.

Hij was dus voorzichtig en zei:

'Wel, stuurman, ik heb geen plan gemaakt.
Kapitein Klaver had mij uitgenodigd een
plezierreize met hem mee te maken in zijn
schip, heen en terug. Dat is nu ook zoowat
gebeurd. Wat er in de West zal gebeuren, weet
ik niet. Ik wacht maar af.'

De stuurman werd ook niet wijzer. Hij
was niet gewoon veel woorden te gebruiken, en
zat nu met het geval geweldig verlegen, daar
hij zeker de meeste schuld had aan de be-
handeling die Hendrik ondervond. Ook
vreemde de stuurman, dat de kapitein alle schuld
van zich zelf af en op hem zou werpen. On-
bevredigd eindigde hij het gesprek en ging na-
denken wat te doen.

Maar hoe het ook zijn mocht, reeds dienzelfden
dag werd het Hendrik duidelijk, dat de hekken
verhangen waren. Eetlijke lastige banjes die
hij vroeger verrichten moest, was hem die geen
zeeman was dikwijls zwaar viel, schenen een-
klaps onnoodig te worden of aan anderen op-
gedragen. De stuurman was vriendelijk, zelfs
voorkomend en zoo had onze Hendrik een
goeden dag, den eersten aangenamen aan boord.
Een dag die hoop gaf op meerdere dergelijke.
Hij kon niet ralen tot hiertoe, hij alleen was
den Heere dank te zeggen, die hem uit onaang-
enamenheden en bezwaren reddde en dat door
zulk een wonderlijken samenloop van omstandig-
heden. Waarom moest hij juist gedurig in de
kajuit komen? Hoe wonderlijk had het portret
en wat er mee in verband stond alles veranderd
en ten goede!

Hij sloeg den Bijbel op, dien hij op reis had
meegenomen, en las de woorden uit den Rijn-
psalm 121 het laatste vers die op het schutblad
stonden:

De Heer zal u steeds gadeslaan,
Opdat Hij in gevaar
Uw ziel voor ramp bewaart'.
De Heer, 't zij g' in of uit moogt gaan,
En waar g' u heen moogt spoeden,
Zal eeuwig u behoeden.

Ze troffen hem diep, gelijk het altijd gaat
wanneer wij bismerken dat het Woord des
Heeren persoonlijk aan ons bewaardheid wordt.

Toch, hoe groot en heugelijk de verandering
ook was, toch was er iets dat meer en meer
Hendrik begon te drukken. En dat was het
vinden van een antwoord op de vraag: wat zal
ik worden, hoe een bestaan vinden?

Noch als landman, noch als zeeman wenschte
hij zijn leven te slijten. Het boerenleven had
hem nooit aangetrokken. En van het leven op
zee had hij nu reeds meer dan genoeg. Keerde
hij naar zijn dorp terug, dan zou hij zeker,
althans voorerst, half gebrek moeten lijden of
anderen tot last zijn. Want zijn leeftijd bracht
mee, dat hij weldra »boven de jaren» zou zijn.
Dan zou de diakonie niet meer voor hem zorgen.
Bovendien wist hij maar al te goed wat dat
zorgen beteekende.

Maar wat dan?
Op het raadhuus en op het postkantoor van
zijn dorp had Hendrik Crul menigmaal jongelui
gezien, die op een hooge kruik gezeten, bezig
waren met schrijven en wel aan de kruik vast-
geplakt schenen. Als het daar buiten ruw en
guur was had hij hen wel eens benijd. Maar
het duurde niet lang. Want dat urenlang achter-
een zitten zou hij toch, hij voelde het, nooit
uithouden.

Dan was een ambacht beter. De timmerman,
de smid, de wagenmaker en andere werkhui
uit het dorp hadden een goed bestaan en een vrij
leven, vol afwisseling. Zoo iets zou hem beter
lijken, en de diaken zou den hem wel behulp-
zaam zijn, om bij een baas als leerling geplaatst
te worden. Maar, dat begreep hij, dan moest hij
er spoedig bij zijn. Want hij was niet zoo heel
jong meer en had nog veel te leeren.

Kindelijk werd hij het met zich zelf eens,
dat een ambacht voor hem bepaald het ver-
keesteljkste zou zijn. Doch hoe er aan te komen?
Er moesten maanden verlopen eer hij weer
terug was en intusschen ging zijn leertijd voorbij.
Op het schip was voor hem geen gelegenheid,
tenzij misschien voor kok te studeeren. En daar-
toe gevoelde hij wel het minst van alles lust.
Hoochsmak.

Generale Synode van de Gereformeerde Kerken.

1 September. Middagzitting.

De vergadering wordt heropend met het zingen
van Psalm 33: 11.

De Praeses noodigt Prof. Ridderbos, Ds.
Landwehr en Oud. van Dorp uit, een concept
te willen opstellen van het »Geluigenis».

In de plaats van Prof. Bavinck, die bericht
zond, de Synode niet meer te kunnen bijwonen,
wordt tot lid van de 1e Commissie benoemd
het praediseerend lid Prof. Kuyper.

Aan de orde wordt gesteld het advies over
het »Leerboek». Rapporteur is Dr. van Es.
Aan de bespreking nemen deel Prof. Hockstra,
Oud. van Dorp, Prof. Lindeboom en Ds. de
Geus. Nadat bij de discussie gebleken is, dat
er behoefte bestaat aan meer licht over de
kwessie, of één leerboek voor catechistie en
school, dan wel twee leerboeken voor ieder van
beide afzonderlijk zullen worden opgesteld,
wordt de zaak naar de Commissie terug ge-
wezen, om met het oog daarop de conclusies
nog eens te overwegen.

Dr. de Moor brengt rapport uit over het »ver-
zoek van den kring van belangstellenden inzake
verbetering van het kerkgezang». Nadat over
dit rapport door Prof. Lindeboom het woord
is gevoerd, wordt na het aanbrengen van een
wijziging in de voorgestelde overweging als
volgt besloten:

De Generale Synode, kennis genomen hebbende
van de »kleine verzameling Nieuw-Testamenteische
kerkliederen», haar aangeboden door den »kring
van belangstellenden in de verbetering van ons
kerkgezang» en van het daarover ingediende
rapport en de daarover gevoerde discussie, oorde-
lende, afgedacht van de vraag, of door haar
besloten zal worden, stappen te doen tot uit-
breiding van den bundel »Eenige Gezangen»,
de genoemde proeve alszoodaig niet te kunnen
aanvaarden en besluit, daarvan aan dezen kring
kennis te geven.

Ds. Renting rapporteert over de voorstellen,
om te ontwerpen een »formulier voor het afleg-
gen van openbare geloofsbijbelijds ter toelating
tot het Heilig Avondmaal». Besloten wordt drie
Deputaten te benoemen aan wie wordt opge-
dragen, enkele vragen te concipieeren, welke
aan de Kerken zullen worden aanbevolen, om
bij het afleggen der openbare bijbelijds te
worden gebruikt, en dienaangaande op de eerst-
volgende Generale Synode rapport uit te brengen.

Dr. Hanja leest het rapport van Deputaten
tot verbetering der predikantscontracten, en
daarna Ds. Meijering dat van de Commissie
van praediecijs aangaande deze zaak. Na een
bespreking, waaraan deelnemen Prof. Greijdanus,
Dr. de Moor, Oud. Frackens, Ds. A. Brouwer,
Prof. Hockstra en de rapporteurs, wordt besloten:

1e Dezen Deputaten, en met name hun scriba
Dr. J. Hanja, dank te zeggen voor den gezegen-
den arbeid door hen verricht;

2e hare blijdschap en dankbaarheid uit te
spreken:

a. over de, bijkens het verhoogingscijfer van
de tractementen in deze drie jaren, door de
kerken bewezen groote offertevardigheid;

b. over het feit, dat door een onbekend
comité een som van f 20.000 op zoo nobele
wijze voor deze zaak ter beschikking werd gesteld;

3e Voor de komende drie jaren opnieuw
deputaten te benoemen met mandaat, om in de
tot dusverre gevolgde lijn werkzaam te zijn tot
verbetering der predikantscontracten, en

4e hun de vrijheid te verleen, om, nadat
de weg in het gestipuleerde onder letter K. c.
der Acta Synodi van Rotterdam aangewezen,
zonder het gewenschte resultaat is bewandeld,
van al de Kerken één per jaar een bijdrage
te verzoeken, ten einde het inkomen der pre-
dikanten, dat nog beneden f 2500 is bij gebleken
behoefte, te kunnen suppleeren.

Na het zingen van Ps. 118: 9 en dankgebed
sluit de Voors. de vergadering.

2 September. — Morgenzitting.

De vergadering wordt door den Praeses ge-
opend, waarna gezongen wordt Ps. 66: 2.
Ds. de Geus leest de notulen van de vorige
vergadering, welke worden geartesteerd.

Ds. de Moor verzoekt als voorzitter van de
1e Sectie, op Vrijdagmorgen geen vergadering
te houden. De Praeses deelt mede, dat de
morgenvergadering enkele oogenblikken in comité
zal gaan, om over deze zaak nader ingelicht te
worden, terwijl ook Vrijdagmiddag D.V. in
comité zal vergaderd worden.

Ds. van Andel rapporteert over beter ver-
deeling van het Zendingsterrein. Het rapport
betoogt uit de cijfers, dat de kerken van Noord-
Holland onovervloedig zwaar belast zijn in ver-
gelijking met die van Zuid-Holland. Uitgaande
van de gedachte, dat de kerken gezamenlijk
verantwoordelijk zijn voor het Zendingsterrein,
stelt het rapport voor uit te spreken de wen-
schelijkheid, dat de kerken van Noord- en
Zuid-Holland trachten te komen tot een meer
evenredige verdeling van de Zendingstaken.

Nadat op een desbetreffende vraag de urgentie
van dit voorstel door den rapporteur nader
geadstureerd is, besluit de Synode dienovereen-
komstig.

Vervolgens komt aan de orde de arbeid onder
de verstrooide Gereformeerden in Ned.-Indië.
Eerst wordt het rapport van Deputaten voor
deze zaak voorgedragen door Ds. Dijk; daarna
door Ds. van Andel het rapport van de praed-
adviseerende Commissie. Overeenkomstig laatst-
bedoeld rapport besluit de Synode:

1e goed te keuren de handelingen der Depu-
taten;

2e opnieuw Deputaten voor de verzorging van
de verstrooide Gereformeerden in Nederlandsch-
Indië te benoemen, ten getale van acht;

3e aan deze Deputaten op te dragen:
a. voor deren arbeid gelden te verzamelen,
en namens de Generale Synode aan de Gerefor-
meerde Kerken in Nederland éne collectie per
jaar voor dit doel te vragen en de inkomende
gelden te beheeren;

b. voort te gaan met de uitvoering van wat
voortvloet uit de reeds genomen beslissingen
inzake Medan en Bandoeng; en aan deze kerken
ook verder steun te verleen, indien uit de
over te leggen beschieden de noodzakelijkheid
daarvan blijkt;

c. op een daartoe strekkend gemotiveerd ver-
zoek, ook aan andere Gereformeerde Kerken in
Ned.-Indië voor de geestelijke bearbeiding van
de verstrooide Gereformeerden steun te ver-
leen, voor elke kerk tot een bedrag als naar
het oordeel der Deputaten ad hoc noodig zal
zijn en de staat der kas zal toelaten;

d. te doen wat verder in het belang van dezen
arbeid noodig zal blijken;

e. de kosten hunner huishoudelijke uitgaven
te betalen uit de door hen beheerde kas.

Daarna leest Ds. van Andel het praedadvies
van dezelfde Commissie over de instelling van
het ambt van »pandita» (Inlandsche predikant).

De Synode besluit:

1e goed te keuren de handelingen in dezen
van de Deputaten voor de Zending;

2e het advies der Deputaten als leidraad aan
te wijzen, wanneer men op het Zendingsterrein
zal overgaan tot de instelling van het ambt van
dienaar des Woords.

Het Zendingrapport in zijn geheel zal worden
opgenomen achter de Acta, en dus ook het
advies van Deputaten.

Ds. van Andel rapporteert ook nog over de
»Opleidingschool voor helpers bij den Dienst
des Woords».

De Synode besluit overeenkomstig het rapport:

1e goed te keuren de handelingen in dezen
van de Deputaten van de Zending;

2e aan Ds. Bakker het gevraagd verlof te
verleen;

3e aan de te benoemen Deputaten op te
dragen, na ingewonnen advies van de Afsonder-
lijke Vergadering en in overleg met Ds. Bakker,
een nauwkeurig plan te ontwerpen van de re-
organisatie der school, en een voorloopige raming
te maken van de kosten, aan die reorganisatie,
alsmede aan de overplanting, indien deze
wenschelijk zal worden geacht, verbonden, opdat
door de eerstvolgende Generale Synode in deze
zaken een beslissing zal kunnen worden genomen.

4e de te benoemen Deputaten te machtigen,
in overleg met den docent te besluiten, dat
deze na zijn terugkeer op Java te Djokja of te
Solo een cursus zal beginnen op den ouden voet.

Ds. Breukelaar leest alsnu het praedadvies over
de Christel. Hollandsch-Inlandsche Kweekschool,
de eerste dergelijke school in Indië.

De Synode besluit overeenkomstig het rapport:

1e Goed te keuren de handelingen van depu-
taten voor de zending onder Heidenen en
Mohammedanen in betrekking tot de Christ.
Holl.-Indl. Kweekschool;

2e Met het oog ook op het aldaar kosteloos
te verkrijgen terrein, Solo aan te wijzen als
plaats van vestiging voor deze Kweekschool;

3e aan de te benoemen deputaten voor de
Zending onder Heidenen en Mohammedanen
op te dragen, in overleg met de Algemeene
Vergadering tot de oprichting der school-
gebouwen over te gaan op de wijze, zooals hun
het meest geschikt zal voorkomen;

4e de te benoemen deputaten voor de zending
onder de Heidenen en Mohammedanen te
machtigen Europeesche leerkrachten te benoemen
zoozeel als hun beslist noodzakelijk zal blijken;

5e goedkeuring te hechten aan de vastgestelde
instructies, aan het ingevoerde Reglement van
deze Kweekschool en aan de gewijzigde regeling
van den arbeid van den Raad van Toezicht;

6e ingenoemenheid uit te spreken met de gelijk-
stelling van deze Kweekschool met de Gouverne-
ments Kweekscholen;

7e aan de te benoemen deputaten voor de
zending onder Heidenen en Mohammedanen op
te dragen, een eventueel voorstel tot overdracht
der Christ. Holl. Indl. Kweekschool aan de »Ver-
eeniging voor Christ. M. U. L. en Middelbaar
onderwijs te Djokjakarta» in overweging te
nemen en daarover een volgende Gen. Synode
te dienen van advies en dit door genoemde
deputaten aan gemelde Vereeniging te doen